

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el. A kéziratok nem adatnak vissza.

A nyílt-térben minden két hasábos garmonsor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

Mik bajaink? Kik segíthetnének leginkább?

[Folytatás.]

„Uj idők, uj emberek“ — végzők cikkünket a mult számban!

Valóban nagyszerű, gyökeres változásokon ment keresztül társadalmi életünk a legközelebb mult tizedben; csak hogy nem annyira előre, mint inkább hátrafelé.

Mi, kik az ötvenes évek elején kezdtük iskoláinkat: emlékezhetünk vissza azon üdvös szellemre, mely az iskolai leccskéket áthatotta; — és e szellem általános volt minden protestáns tanintézetben (egyebekről nem szólok, mert azokat nem volt alkalmam közelebről ismerni). Ugyszólván általános hazai közérzet volt az, mely bennünket a szülei házban úgy, mint a tanintézetben fejlesztett, nevelt, vezérelt; és ez általános hazai közérzet nem volt más, mint azon boldogító uj eszmék áramlata, melyek a 48-diki nagy események fényes hajnalán országos diadalra emelkedtek.

Democratia, egyenlőség az emberi jogokban, szabadságvágy, önfeláldozás és hazaszeretet.

Ezek valának azon hatalmas eszmék, melyek áthatották akkor a hazát s a hazában a jó családokat, társadalmat és tanintézeteket. Ezen eszmék élőtevével tápláltattunk mi, ezek váltak szívünk elemeivé, lelkünk drága kincseivé! Lehet-e hát csudálkozni a felett, ha mi egyáltalában nem találjuk magunkat e modern (?) világban! Hol mindezek csak lári-fári! Ábránd és semmiség? Lehet-e csudálkozni a felett, ha idegennek tetszik nekünk társadalmi és állami életünk nagyrészt arisztocraticus iránya, szervezete; ha nem tudjuk jóságos szemmel tekinteni azon tökéletlen gyarlóságokat, melyek a hazai erkölcsi élet hanyatlásával felszínre kerültek a társadalomban?

Ott vagyunk sok részben ismét, hogy a főurak a mágnástól, a kisebb birtokosok pedig a kutyabörtől számítják az embert. A szellemi s erkölcsi miveltség, mely ezelőtt qualificált: ma már nem sok horderóval bir igen sokak előtt. Társadalmi összejövetelek tartatnak némely helyeken, — mint lapokból olvassuk — merőben arisztokratikus irányzattal. Léhaság, külszin, csillogási vágy, hogy ne mondjuk pöffeszkedés: ezek nagyrésztben ismét az uralkodó elvek társadalmi életünkben. Külhét rágódunk, mint a hernyók; a nélkül, hogy megfigyeljük a kor követeléseit a humanismus nagy, fejlesztő s tökéletesítő eszméit.

Kölnös az, mit igen sokan nem vesznek figyelembe, hogy t. i. egy-egy nagy világesemény vagy mozgalom mily határozott befolyást gyakorol a világra! — Majmolási hajlandóságunk valóban erős, mintha csakugyan igaza volna Darwinnak.

A francia társadalmi illemtan, mely mellesleg nem sokat törődik az erkölcsi élet belső tisztaságával, határozottan kezdi meghódítani nemzetünket; és bár ama másik (democraticus) szellemirány, mely az amerikai egyesült államok felől köszöntött be hozzánk, s mely igen sok nemes

léleken viszhangra talált, küzd is itt-ott ellene, de kivált napjainkban lassanként szűkebb térre szorítottatik, annyival is inkább, mivel a német föld tele van Vilmos dicsőségével s rajongva ujjong az uj császár aranyos koronájának; úgy hogy e dicsőség mellett a különben józan német nép örömmel tűri az absolutismust is, s diadalmáramorában megfélejtkezik azon szabadságról és egyenlőségről, mely nagy humanistáinak könyveiben oly élénken emlékezteti őket és a mivel világot az emberi legnemesebb kötelességek teljesítésére a köztökéletesedés iránt.

Nem tagadhatjuk, hogy ezen világesemények nemcsak társadalmi, de állami életünkre is határozott befolyást gyakorolnak.

[Folytatása következik.]

A nyilvánosság a legjobb ellenőr.

Mint tudjuk S.-a.-Ujhelyben egy Kászténbaum-féle hagyatéktömeg létezik. Van ezen tömegnek kezelő gondnoksága és számvevőszéke.

Egy „on dit“ folytán az évi vagy negyedévi számvevőszéki gyűlés a mult negyedévben megtartatott. Hogy mi lehetett a tanácskozás tárgya, azt valóban nem tudjuk, annál kevésbé tudhatjuk, hogy milyen határozatok hozattak. Hogy miképen kezeletett a tömeg, mennyi lehetett a bevétel, mennyi a kiadás, helyben hagyták-e a számadások, azt már tudunk — nem szabad. Tudjuk, hogy létezik egy, a Kászténbanm alapítványból épült izr. elemi tanoda tágas termekkel és jól berendezve. Az alapító végrendelete értelmében a vele távoli rokonságban is álló növendékek is felvétetnek tanítás végett, hanem kitől nyerjék az oktatást, ezt legyen szives a tisztelt tömegkezelés gondnokság megoldani. Talán a szépen kimeszelt falaktól, vagy a jól berendezett padoktól? tanító nincs, mert Isten kegyelmeért egynek sem akad kedve tanítani. Fizetni a tömeg nem tud(?) vagy nem akar! s miért nem — ezt pedig kérdeznünk nem szabad. Az egy félszázaddal azelőtt elhalálozott véghagyományozó Kászténbaum Rafiél az akkori politikai viszonyok folytán a kezelést a megyei táblabírákra bízván, „kinek arra mi gondja“ jelszóval, felettünk és nélkülünk rendelkezhetnek.

De hol marad a nyilvánosság?

F.

H i r e k.

Ambrózy Nándor, a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék egyik kiváló tagja hivatali állásáról leköszönvén, az ügyvédkedés terére lépett, s a közelebb elhalt Bodaky Gábor irodáját átvette. Ambrózy Nándorral az itteni ügyvédi kar s közönség ép oly mértékben nyert egy tehetséges mint jellemzilárd ifju erőt, amily mértékben leköszönésével a kir. törvényszék veszített. Meg vagyunk róla győződve: hogy t. barátunk uj pályáján mihamar a keresettebb ügyvédek közzé fog tartozni, miután csalhatlanul bepróbált dolog, hogy a szorgalom, tehetség és erély minden körülmény közt érvényesíti magát. T. barátunk irodája Vadászy László házában lesz, s pedig ugyanott, hol Bodaky Gábor eddigi irodája volt.

* Szomorú évet jósol jelenlegi időjárásunk. A meleg tavaszi napok kicsalták a fák virágait, s zöld ruhába öltöztették a nagy természetet... és ime néhány nap óta oly szeles

hideget tapasztalunk, hogy mindenki a legnagyobb rettegéssel gondol a jövőre. Hétfőn reggel északnyugot felől komor, haljóslatu föllegek közeledtek, s ha bár szerencsére havat nem kaptunk is, de hópelyheket láttunk szállingózni. Még eddig fagyról nem hallottunk, bár az edényben szabad légre kitett víz éjelenként jéggel vonódott be; mindamellét általános a félelem, hogy az időnek ily hidegre fordulása a gyümölcsben, sőt a szőlőben fektetett reményt is megsemmisíti. Pedig évek óta nem virágoztak a fák oly gazdagon mint az idén. Hogy dér még idáig nem volt, a folytonosan dühögő szélnek tulajdonítható. Mint halljuk, megyénk felső részein több helyütt nagyobb mérvű hó esett. Valóban sok csapás egymásután!

Három éji erős fagyás a gyümölcsfákat annyira megromlalt: miszerint alig maradt valami. A szőlőknek — késői fejlődésük folytán — még keveset ártott, legalább így mondják azok, kik a fagyás után szőlőiket megtekintették. Két-három nap mulva bizonyosabbat fogunk tudni, miután a fagy-károk később tűnnek fel egész nagyságukban. A különben is kevés reménnyel kecsegtető év, úgy látszik a tavalinak bővített kiadása leend, s a nehéz helyzetből Isten tudja hogy gázol ki hazánk, annyival inkább; mert pénzügyi viszonyaink egy hajszállal sem javultak, míg körülményeink mindig súlyosabbaknak tűnnek fel.

* A Bodnár testvérek, mint az eddigi vizsgálatból az életben maradtak vallomása folytán kiderült — múlt évi novemberből elfogatásukig 21 rablást, s négy nagyobb gyilkosságot követtek el. Többek közt egy velők czimboráskodó rablót is meggyilkoltak.

* Sárospatakon — mint halljuk — az ifjusági „önképzőkör“ májushó 9-én hangversenyt szándékozik rendezni.

* Váradi Antónia a „Lövoodi árva“ című jeles színművét veszi jutalomjátékául. Antónia, úgy véljük, az egész közönség kedvence. A művészet nem szorul ajánlásra; azért elégen tartjuk, ha azt mondjuk: hogy a jutalomjáték szombaton leend.

* Váradi Ferencz színigazgató. — mint halljuk — új bérletet szándékozik nyitni.

Frenkel Lajos, atyjának már huszonöt éve fenállott s

kiérdemelt pártolásban részesített sütődéjét átvette. mai naptól fogva eddigi áruhelyiségén kívül, a főutcán Horváth Endre orvos házában egy második áruhelyet nyitott, hol a mesterség által előállítható úgy barna, mint finom süteményeket a legmérsékeltebb áron lesznek kaphatók, s minden ide kisebb-nagyobb megrendelések elfogadtnak.

* Az égő szivarvégek miatt történt szerencsétlenségek elhárítása tekintetéből Pesten szigorúan megtiltatták azoknak az utcán való eldobása. Nálunk ez fölösleges intézkedés volna, miután oly „jó szivarokat“ kapunk, hogy a tüdejét kifújja az ember — még akkor sem égnek. Hát ha eldobjuk a szivarvéget? ... annak eloltására ugyan nem kell özőnvíz!

* Megelégedéssel tapasztaltuk, hogy a nagyhid-utcán végig vonuló fedetlen csatorna, szabatosabb néven: „uri ároka“ a hihetőleg régidők óta kebelében tanyát ütő s összehalmozódó büzhödött sártól, szemettől megszabadul; világosabban: tisztított. Ez bizony igen derék dolog; az azonban egy cseppet sem derék, hogy a kihányott sártömeg a csatorna mellett napokig hagyatott s az utcán a kellemes illatárt még érezhetőbben terjeszté mint addig, amíg halottaiból fel nem támasztatott.

* Színészeinkről. Csütörtök: „Szökő év, vagy a szabadalma“. Nem sokat mulattunk az egész előadás alatt. Van a darabban két rokonszenves alak, kiket szívesen látunk: Valker Vilmos (Sándor) és Hoverden Flóra, fiatal özvegy (Antónia); de vannak olyanok is, kikkel az író comizálni akarunk: mint Solus Salamon agglegény (Hegyesi) s Desperate (Váradiné), azonban mindent inkább elér ezen alakokkal, csak azt nem, hogy nevetesen. Pedig biz a mi közönségünk szívesen nevet, ha van — min! Mindamellét van e darabban egy pár jelenet, mely oly egyszerű s mégis oly kedves, oly finom, s Jankovics özege (Antónia) gondolatot, hogy ő Vilmost, az inast (Sándor) s szereti, s még vonzóbb ennél, midőn Flóra tollat farag s Vilmos a legnagyobb s érzelmét oly félreismeretlenül tükröző gyönyörű csapong, ke-

TÁRCZA.

Legujabb fotografiáim.

Az „ifjusági kör“ ápril 20-án tartott estélyén felolvasta:

Farkas Bertalan.

Ne méltóztassanak azt gondolni, mintha én Gondi és Egei vagy Borsos fényképészek iskolájából kerültem volna ki, s ott a fotografizálás jeles mesterségét elsajátítva, zsebemben egy pár száz productummal ültem ide, hogy azokkal a hallgatóság előtt kirukkoljak. Mert ha e téren valami újat, a mindennapiaknál tökéletesebbet akarnék teremteni, akkor jelenlegi elmebeli tehetségem kisszerűségét s csekély találmányosságát tekintve, legalább is a Jókai „Jövő századában“ kellene élnem. Ezt azonban, bocsánatot kérek! a legjobb akarat mellett sem tehetem. Már pedig én felolvasásom homlokára ezt tűztem: hogy „legujabb fotografiák“ és így, ha a tollam bele nem török, valami újjal kellene ellőállanom. Igaz, hogy feljebb azt mondtam: nem igen vagyok azzal megáldva, hogy valami újat teremthessek, s ebből az következik, hogy inkább tudok — csak copirozni; no de hiszen a fotografos is csak copiroz: azért megméltóztatnak engedni, ha egy pár kedvem szerinti alakot állítok az asztalra s azokat együgyű tollam segítségével lefotografizom. Meglehet, a célba vett alakok sem lesznek újak, de hogy művészi (?) ecsetem alól először kerülnek ki: azt fillentés nélkül állíthatom!

Szükségesnek látom ezek után azt is fölemlíteni, hogy az én ecsetemnek van egy különös tulajdonsága. Én a külső után rajzolom le a belsőt, s a belső megismerése után tudom szabatosabban körvonalozni a külsőt. Ehez tán egy kis lavateri ismeret is kellene? mondhatják önök. Erre, fájdalom! azt nyilváníthatom, hogy Lavater urat csak híreből, munkájából pedig vajmi kevéssé van szerencsém ismerni...

Gyöngeségeimet azt hiszem, oly annyira elsoroltam, hogy már semmi esetre sem méltóztatnak tőlem valami „deus ex machina“-félét várni, és így egész bátorsággal bemutathatom fotografiáimat.

Felláti ur apró formába van öntve: a természet megál-

dotta épolyan lábakkal, kezekkel, mint más halandót, hanem készülőve, hőséget mutatva, a tetőpontig figurája terjedelmét kicsire szabta. (De hisz az szóval ha fantáziánkat egy kissé megerőltetve a Felláti ur com-ertekeznek, a positióját valami világtest-féle gölyóbisnak merjük nézni: ugy különböz p nála a felső régió az alsónak igen közel antipedese. Hanem fölibe teszi a mily tekintélyes mozgásuak testének azon részei, melyeket grátiájába, az inaesthetikus prózai nyelv lábakkal nevez: époly tekintély lenül oly méltóság látszik folytonosan ünnepelni arcának szemekhez Felláti urat hasonló focusaiban, melyek oly büszkén kandikálnak ki szag azon baka l lási műszerének sötét árnyából, mint midőn a nap legyőzve a ha mondom sötétséget, méltóságteljesen bukkan elő a hegyek mögül. Ha határát né ezekhez vesszük Felláti ur fejtakarójának (legrégibb neve: haj éretlen ifju. szálanként égfelé meredező rettenthetetlen idomulását, (ez is ugy a fakép a nagy szellemek kizárólagos tulajdona) orrának szalónias meg az olákokat hajlását, ajkai szálak büszkeségén a fésű és hajkefe félreismer hetlen nyomait; s ha ezenkívül egész lénye ünnepeles kiállí tásához egy vasárnapi napot gondolunk, s teste minden tagját mégis: ez v díszesen körítő, a szabó mesterség elvitázhatlan szükségességét lehetsz) vag kézzel foghatólag igazoló ornatusát nem ignoráljuk, s szemünkkel van), vagy száraihoz leereszkedve a lábtyü művészet tükörfényes produc üthetnek ki tióit figyelemre méltatjuk: előttünk áll a Felláti ur fotografiája. Ha bõ kerpuzsikat Amde ez Felláti urnak csak a külfotografiája. Fentebb ugrások köz pedig azt bátorokdram hangsulyozni, hogy én a külső után szok rod, mig ő tam lerajzolni a belsőt, (nem a belső részeket, hanem a bel ekkor fogsz tulajdonságokat értem) s megfordítva. Mivel már a külső leírás Ha ki történi me megtörtént: engedjék meg önök, hogy nem mindennapi tulaj szeled néze donságai fotografizásához is hozzá kezdhessek, most amarról azt bár hel térve át ez utóbbira. tatol. Ha történi: j

Felláti ur nemes tulajdonai gyémántos koronája az, hogy — magasra lát. A sors ugyan elfelejtett belőle miniszteri tanácsost faragni, s így bizonyára nem a miniszteri magas kézzsoritás teszi őt büszkévé; nem is színházi intendáns, hogy ez vagy ama színészno mosolyára lenne büszke; sőt még nem is rozsigjáték író, hogy a színre került darabját megtapsoló közönség tetszésnyilvánításai folytán szerezte volna e nemes tulajdonságot: hanem hát simpliciter: valaki és valami... Valaki — családfája után, melyet ha divat volna — bizonyosan a hátán hordana; valami — tudománya után, melynél egyedüli „malheur-je“ csak az, hogy kevesen tudják méltányolni. Ha politikai eszmecserébe elegyedél vele: a magad véleményét ne merd hangoztatni, mert szembe kinevet (kicsi vagy te ahoz!); ha fizikai igazságokról mersz vele szót váltani: el lehetsz rá valcerlépés

gedséget mutatja irányában. Valóban e kis jelenet az előadásnak mintegy lelkét képezte, s itt mind Flóra, mind Vilmos kifogástalanul játszottak. E darab nem magnélküli; szép eszme, érdekes kivitel... de az alakok kidomborításával nem bírt megküzdeni az író, s ha nem hatott velök: benne és nem a színészen kereshető a hiány. Az előadás elég kerekdeden folyt le. Szombat: „Dózsa György“. Sándor Emil jutalomjátéka. Sándornál fiatal s mégis oly erős kezekben láttuk a czimszerpet. Erőteljes alakítására csak itt-ott vetett homályt a túlzásrepet. Nemi árnyalata. Hogy például fölemlítsük: túlzott egy kissé az elragadtatás azon pillanatában, midőn Csáky Flóra az érmet feltűzi mellére. A durva, de mégis igen érzékeny alak szóvalan lelkesülése, elragadtatása s mondhatni mintegy átszellelmülése — kissé túlzottan volt adva; de mondjuk, hogy csak kissé, mert ezen pillanatban Dózsa Györgyöt a dicsőség, a rang, a magas uri nő iránti rajongó szerelme, mint ez később be is bizonyul, elkábítják, mondhatni, félőrültté teszik. Eltekintve ettől: Sándor valóban dicséretesen alakított; kitörései sikerültek voltak. Kár, hogy hangjában nincs több érzékenység, mi a hősi szerepekben szükséges. Sándor, mint már hangoztattuk, szép tehetséggel van megáldva; hivatása van a színészetre és csak tőle függ, hogy igyekezete folytán, játéka nemesbüljön, csiszolódjék s azon magaslatot elérhesse, mikor azt szokták mondani: „ez színész“! Különben az egész darab jól ment meg. Csak a Lőrincz diák „hordó katedrája“ körül halatlatszottak egyes olyan toldalékok, megjegyzések, a mik azt hisszük, nincsenek a darabban, legalább nem illettek bele. A jutalmazott szép hölgy-kezekből nyerte az elismerés kedves adóját — több virágcsokort. Ilyenkor a színész igazán — király. Közönség olyan volt, mint a melyre azt mondhatjuk: Sándor szebb pártolást is megérdemelt volna. Dicsérettel emlékezünk meg arról is, hogy Váradi a díszítést sem hanyagolja el, s Jankovics, ki a díszítményeket festette, meglehetősen productív mutatott fel. Vasárnap: „Milliomos paraszt“. Pótrás malacz: — Bécsben tetszhetett. — nekünk nem igen. — Szép közönség. Kedd: „Medicis Mária“, szelid francia vigjáték. A sima humor, mely az izlés rovására a darabban sehol tul nem csapong, kedélyesen mulattatta a közönséget mindvégig. Antón-

nia (Mária) egyszer-egyszer kedvesebb alakban nem tűnt fel mint ez alkalommal; játékában annyi finomságot láttunk, hogy a legtulcsigazottabb igényeket is kielégítendette. A jó kedélyt fokozták még Sándor, Hegyessy s Bodosyné szintén sikerült játékkal. — sőt még részben Sebőkne is járult ahhoz. A közönség meglehetősen távozott el.

Nyilt-tér.

(E rovatban közlöttékért a beküldők felelősek).

Árverés. A sátoralja-ujhelyi kir törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Olcsvary György felperes 284 frt. 92 kr. s 162 frt. 41 kr. tőke s járulékaiból álló követelésének kielégítése végett az alsó-bereczkii 6. 39. 40. és 41. sz. tjkönyvben felvett birtokból néhai Olcsvary Pál örök hagyót illető rész összesen 1627 frtnyi becsértékben, 1874. évi májushó 18-ik napján d. e. 9 órakor mint első, 1874. évi júniushó 18-ik napján d. e. 9 órakor mint második árverési határidőben Alsó-Bereczki községe házánál a legtöbbet ígérőnek birói árverés útján eladatni fog; miről a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverés az első határidőben csak a fent kitett becsáron felül, s másodikon becsáron alul is megtartatik, s hogy bánatpénzül a becsár 10% -a teendő le, s hogy a többi árverési feltételek a telekkönyvi irodában s a végrehajtással megbízott Ujfalussy Endre bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, miszerint a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mivel ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni, végül a p. t. rendt. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igény avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt nyujtsák

készülve, hogy kimutatja az egynemű delejességek vonzódását. (De hisz az nem is lehet máskép...) Ha az asztronómiáról értekeznek, bebizonyítja, hogy a regg- és est-hajnalcsillag két különböző planéták. Ha az irodalomról beszél: Tatár Pétert fölibe teszi Vörösmartynak. És ezt mind el tartozol hinni: hogy gratiájába, vagy ha már bírod, abból ki ne — essél. Ha véletlenül oly helyre vetődöl, hol a jó kedvet itczével mérik, s Felláti urat itt találod, (mert sub rosa mondva, ő is becsüli azon baka közmondást: „igyunk erre a szalonnára pajtás“ stb) ha mondom Felláti urat ily helyen találod: a komoly szerénység határát ne merd egy tüfökával sem átlépni, légy talán bár éretlen ifju, s így nem ok nélkül heves véru. mert meglásd, ugy a faképnél hagy, akár tetszik akár nem, mint Szent Pál az oláhokat.

A Felláti ur ajakára ritkán szokott tévedni mosoly, s ha mégis: ez vagy leereszkedését tolmácsolá, (no már erre büszke lehetsz) vagy gunyoros kicsinylő, (ennek olyan olvasztó hatása van), vagy lenező a sárga földig, (ettől könnyen halpitykék üthetnek ki testeden).

Ha bókolsz előtte ugy, hogy csizmad és fejed orra czvikkerpuszikat adjanak egymásnak; ha nyilvános helyen ballet ugrások közt engeded át helyedet ha a kocczintásnál megvárod, míg ő nyujtja poharát: uri kegyére számot tarthatsz s ekkor fogsz abban a nyájas mosolyban részesülni.

Ha kisebb vagy nála akár testileg (ez különben ritkán történik meg) akár lelkileg, akár korra nézve: s mégis merészed nézetedet valamely tekintetben nyilvánítani, tetted légyen azt bár helyesen, egy gunyoros mosolylyal okvetlenül leforráztatol. Ha olyan valamit tettél, a mi tán a jó izlés rovására történik: jó akaratu figyelmeztetésre tőle nem számíthatsz. de igen arra, hogy tekintetével elsülyeszt. Ha az utcán látod: üdvözöld egy angol mértföld távolságból; mert ő inkább orrára felpékel, de először nem fog köszönni.

Még többféle szinnekkel is rajzolhatnám Felláti urat, ha attól nem félnék, hogy megunják önök unalmas előadásomat; azért bemutatok egy pár más fotografiámat azon beiratás mellett, hogy ezeknél rövidebb ideig mulatok mint az elsőnél.

Szaglacsek ur sima gavallér. megjelenése szalonnias, járása könnyű, előadása naiv; a „fidonc, allaboner s apropos“ felkiáltások csak ugy omlanak belőle. Midőn beszélget, izléssel kinyitott szája körül kimért mosoly, — ajka körül a szavak lengedi valczlerlépésekben szökkennek ki. Nők társaságában, megbecsül-

hetlen, egyszerre tizfelé udvarol. Ez pedig nagyobb érdem mint azon római hadvezéré, ki egyszerre 7 levelet tudott dictálni. Ha divatosan akarsz jární, vedd mintaképeül Szaglacsek urat: kezein a keztyü, felső emeletén a kemény pincs, vagy gavallér kalap alakjában mindig divatszerűen változik; ő tudja legjobban mikor kell öltetni frakkot, mikor quakkert, spiczcs cipőt vagy vadász csizmát. Fisonomiája is a divat szerint változik. A friseurnek nincs nagyra bessültebb vendége mint Szaglacsek ur. Számtalan sok érdem, irigylésre méltó jeles tulajdonok... És ah! piha! a rosz világ azt mondja... hogy szereti a potyát. No de ez bizonyosan csak rosz akaratu ráfogás...

Et nunq venio ad fortissimam personam! Méltóztassanak egyenesen ülni! Szélkeleti asszonyság ki nem állhatja, ha valaki „lezsert positurát“ vesz, midőn vele szemközt ül: ez nála az ettiquete szabályai szerint türhetetlen.

Különben asszonyságunk tekintélyes dominiummal van megáldva. Nem fekvő birtokát értjük, bár az sem oly csekély, hogy meg nem lehetne belőle élni; hanem a compactum corporalét. De hisz ez nem is csuda: szereti a kényelmet: a kényelem pedig jótékonyan hat az idegekre. E jó asszonyság legnagyobb gyönyörüsége „soirée“-ket rendezni. Van egy pár leánya is. Talán ezek kedvéért? A rosz világ ilyen valamit is pletykál; de ennek nem kell teljes hitelt adni. Ha Szélkeleti asszonyság körébe vágyol: tedd az első vizited éppen fél tizenkettőkor; de ne tartson az tovább tiz percznél, mert akkor rád süti, hogy paraszt vagy. Ha eltávozol: szadat mindenesetre. kézcsókra kárhoztasd; mert különben máskor szívesen nem láttatol; sőt ez ártatlan hibáért, nyelvére is kerülhetsz, attól pedig az ég mentsen meg minden árva lelket. Ha aztán így kiálltad a tüzpróbát: akkor nyitva előtted az ut más vizitre. De még egyre figyelmeztetlek: ha udvar olni akarsz a kis-asszonyoknak: kezd a mamán.

Ezzel befejezem gyöngé rajzaimat. Engedelmet kérek attól, ki unatkozott előadásomon; az ilyen előtt hozom fel mentességemül, hogy bár röviden, oly alakokat akartam festeni, melynek csakugyan találkozni az életben. Ha nem sikerült, ne méltóztassanak rosz akaratomnak (mert ezzel nem bírok) tulajdonítani, sem elítélni. Még csak egyet: ha valaki óhajtaná fotografiáim bármelyikét megszerezni: szívesen szolgálok vele — ingyen!

be, mivel különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván. igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt Sátoralja-Ujhelyt. 1873. évi októberhó 20-ik napján.

Évva András,

kir. tvszéki elnök.

Árverés. Alulirt bírósági végrehajtó a p. t. r. 438. §-a értelmében ezennel köztudomással hozza: hogy miután Goldblatt Farkas s.-pataki lakos felperesnek Simon András ugyanottani lakos alperes elleni 360 frt. s jár. iránt végrehajtási ügyében, a s.-pataki 3202 sz. tjkönyvben 6215. és 6216 h. r. sz. alatt fekvésből Simon Andrást felében illető 200 frtnyi becsértékű részre, továbbá a s.-pataki 2895 sz. tjkönyvben 319. és 320 h. r. sz. alatt felvett időközben Fülöp Pál és neje Keresztury Zsuzsánára tulajdonjogilag bekebelezett 600 frtnyi becsértékű ingatlanra a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 4416/1873. k. számú végzésével elrendelt árverés az első f. 1874. évi áprilhó 8-ik napjára kitűzött határnapon vevők hiánya miatt eredménytelen maradt; annál fogva a f. é. májushó 8-ik napjának d. e. 9 órára S.-Patak város község házához kitűzött második árverési határnap megtartatni, s azon az árverés tárgyát képező vagyon az alulirtnál megtekinthető feltételek mellett a legtöbbet ígérő vevőnek becsáron alul is leüttetni fog. Mely árverésre a venni szándékozók azzal hivatnak meg: hogy minden árverelő által bánatpénzül a becsár 10 %-ja teendő le.

Ujfalussy Endre,

bírósági végrehajtó.

Árverés. Alulirt bírósági végrehajtó a p. t. r. 438 §-a értelmében ezennel köztudomással hozza: hogy miután Soltész István és neje Finta Erzsébet s.-pataki lakos felperesnek Tamaska Mihály és neje Szabó Julia alperesek ellen 84 frt. s járuléka iránti ügyében alperesek tulajdonát képező a s.-pataki 3093. sz. tjkönyvben 3280. hr. sz. alatt 220 frt. becsértékű királyhegyi szőlőre; továbbá a s.-pataki 116. sz. tjkönyvben 221. és 22. hr. sz. alatti belsőség s azon találtató 476 össz. ir. számú házra, s egyéb épületekre 615 frt becsértékben, valamint az azon tjkönyvben 8529. 5846. és 47, 155 frt. becsértékű; végre a s.-pataki 3219. sz. tjkönyvben 8210. 11. hr. sz. alatt 80 frt. becsértékű ingatlanokra a s.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 3617/1873. t. k. számú végzésével elrendelt árverés az első f. 1874. évi áprilhó 16-ik napjára kitűzött határnapon vevők hiánya miatt eredménytelen maradt; annál fogva a f. évi májushó 17-ik napjának d. e. 9 órájára S.-Patak város község házához kitűzött második árverési határnap megtartatni, s azon az árverés tárgyát képező vagyon az alulirtnál megtekinthető feltételek mellett a legtöbbet ígérő vevőnek becsáron alul is leüttetni fog.

Mely árverésre a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy minden árverelő által bánatpénzül a becsár 10 %-ja teendő le.

Kelt S.-a.-Ujhelyben. 1874. évi áprilhó 18-án.

Ujfalussy Endre,

bírósági végrehajtó,

Árverés. Alulirt végrehajtó a pts. 403. §-a szerint ezennel közhírré teszi, hogy az élesdi kir. járásbíróóság 1873. évi 9467. számú végzése által Hirsch Ignác n.-váradlakos részére Fráter Sándor berczeli lakos ellen 2720 frt. követelés végett elrendelt biztosítási végrehajtás folytán bírósággal lefoglalt, s 4405 frtra becsült: széna, sertés, ökör, tehén, bornyu és lovakból álló ingóságok a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíróóságnak f. évi 4182 sz. a. meghagyása folytán nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén vagyis S.-Patak város határához tartozó Györgytarlón leendő eszközülésére határidőül 1874. évi májushó 18-ik napjának d. e. 11 órája, s netán vevők hiányában S.-a.-Ujhelyben a város házában f. évi májushó 20-ik napjának d. e. 10 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdekelt ingóságok

emez árverésen a pts. 406. §-ához képest szükség becsáron alul is eladatni fognak.

S.-a.-Ujhely, 1874. ápril 16.

Novák János,

kir. végrehajtó.

Szemere Ödön ur f. év márczius hóban arról értesítette bennünket, hogy Stanberger szikszói birtokos kezei között Habermann Lajos által forgatott 1200 frtos váltó létezik, és én Molnár Dániel mint elfogadó, és én Róth Izsák mint csató szerepelek, majd ismét bizonyos Glatter miskolczi mutatott egy hasonló a mi nevünk alatt elfogadott, kibocsátott váltót; miután ezen váltókat mi soha alá irtuk, erkölcsi kötelességünknek tartjuk mások megkárosítás megelőzése tekintetéből kijelenteni, hogy ezen váltói alá saink hamisítottak, s hogy a váltók értékeért semmi tekintet sem válalunk kötelezettséget.

Molnár Dániel,

Róth Izsák,

erdőbényei lakosa

Pályázat. Zemplénmegye bodrogközi járásában a leleszi, zétényi, szentesi, kövesdi, nagy-géresi és perbe körjegyzőségekre pályázat hirdettetik, az ezen állomásokra lyamodni kívánók felszerelt kérvényeiket 1874. május 10 alulirtohoz beadhatják.

Füzi Károly,

szolgabíró.

Folyó évi márczius havában Varannón nyitván irodáját, a netaláni peres s perenkívüli ügyvédi teendőkhöz ajánlja szolgálatkészségét

Malonyay Gyula,

köz- és váltó ügyvéd.

Wind Dávid Évva András ur bérházában Sz. Gy naptól bor- és sörcsarnokot nyitott, s kellő kényelemmel s tisztasággal rendezvén be, felkéri a közönséget: hogy számos jelenése által szerencséltesse. Jelszava: jó és egészséges it s pontos kiszolgalat.

Jelentés: Tisztelettel értesitem a t. közönséget: szerint f. évi májushó 1-től kezdve a „Magyar király“ címzett vendéglőt általveszem, s abban úgy jó konyháról lamint pontos kiszolgalatról akként gondoskodom, hogy nagy becsült vendégeim megelégedését kinyerhessem.

S.-a.-Ujhely, áprilhóban.

Furmann János

vendéglős.

Dr. Fáykiss' szepesi kárpáti növény-kivonata mell-tüdőbetegek számára. A szepesi kárpáti florának legszorg masabban kifürkészett, s kitünőleg alkalmas gyógyfüveit nedveiből készített szer, mint kitünő hatásának bebizony köhögés, rekedtség, a száj-, garat- s légzőszervek nyaki tyáinak hevenyhurotos bántalmái, görcsös, ideges, légreked rohamos köhögések, szűkmellűség, oldalszurás, idült hörghur tudóvész s a tüdőgümösök, erőfogyasztó s bő izzadás elle Hasonló hatással bírnak: a szepesi kárpáti növény-elegthe és a szepesi, kárpáti növény-czukorkák (Bonbons) Dr. Fáykis től. Ára egy növény-kivonatnak használati utasítással 75 egy csomag theának 25 kr. egy doboz növényczukorkák 35 kr. Kárpáti marha-por egy csomag 40 kr. A tárg beszerezhetők magánál a készítőnél Fáykiss' gyógyszerés Késmárkon, továbbá: S.-a.-Ujhelyben: Pintér Ferencz győ szerésznél és Reichard testvéreknél; Kassán: Szermy Káro nál; Miskolczon: dr. Csáthy Szabó gyógyszerésznél, Debrecz Dániel és Hercz S.-nél; Egerben: Schutttag János győ szerésznél.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

Nyomatott a „Zemplén“ könyvnyomdájában S.-a.-Ujhelyben.